

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΘΑΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΘΑΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2
ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΦΥΛΑΧΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
15 ΔΕΠΤΑ 15

Η ΦΥΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
'Εν ΕΛΛΑΔΙ, ἔτησίᾳ Δρ. 8
» » ἑξάμηνος » 5
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ἔτησίᾳ Φρ. 12
» » ἑξάμηνος » 7

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ χημεία. Ἰωσήφ Πρίστλεϋ, Σχέσις. (Συνέχεια), ὑπὸ Φ. Π. — Ὁ ἡλεκτρικὸς τηλεγράφος, ἡ νέα ἀνακάλυψις τοῦ Ἐδισβνοῦ, ὑπὸ Φ. Π. — Ἡ καρμεία, ὑπὸ «Φύσεως». — 500 φράγκων γέμα. Εἰς δεινὸς πολυφάγος καὶ παμφάγος, ὑπὸ Ἀλεξ. Δουμά. (Μετὰφρασις). — Ἡ κακὴ Πενθερά, Κωμῆδια εἰς πρᾶξιν μίαν, ὑπὸ Φ. Π. (συνέχεια καὶ τέλος). — Γενεαλογικὴ σύγχυσις, ὑπὸ Ροῦ. — Σ τὴν Ἀθήνα ἀπὸ τῶ παραθύρου μου, ὑπὸ Γ. Α. Π. — Αἱ Ἀπὸκρυφ. — Σκέψεις καὶ γνώμαι. — Ἐπιστημονικὸν παίγιον. — Πείραμα διὰ πύρου, ὑπὸ Φ. Π. — Αἰνίγματα. — Ἀνταποκρίσεις. — Ἀδύσεις. — Ἀγγελλίαι.

Η ΧΗΜΕΙΑ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

ΙΩΣΗΦ ΠΡΙΣΤΛΕΥ

Ὁ χημικὸς οὗτος ὑπῆρξε μέχρις πολιτικῆς, ἀλλὰ δὲν περιέπαισεν ὡς ὁ Λαβουαζιέρου καὶ ὁ Βερβολέτας εἰς τὰς ἀδυναμίας καὶ τὰς πλεκτάνας τῆς πολιτικῆς. Μολονότι Ἀγγλὸς τὴν καταγωγὴν, ἠγάπησε τόσο τὴν Γαλλίαν καὶ εἰργάσθη ὑπὲρ αὐτῆς, ὥστε ἡ ἔθνικὴ Συνέλευσις τῷ ἀπένευμε τὸν τίτλον καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ γάλλου πολίτου· ὅπως δὲ πάντες οἱ ἀνεξάρτητοι καὶ σταθεροὶ χαρακτήρες, ὁ Πρίστλεϋ ὑπῆρξε καθ' ὅλον τὸν βίον θύμα τῆς ἐλευθεριότητος καὶ γενναιοφροσύνης αὐτοῦ, καὶ τῶν περὶ τοῦ σωσινιανισμοῦ¹ ἀμετατρέπτων ἰδεῶν του. Μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὰς δάφνας, ἀς ἡ ἐπιστήμη τῷ ἀπεκόμιζεν, εἶχεν ἀναλαβεῖ τὸ ἀδύνατον ἔργον τοῦ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν χριστιανισμὸν εἰς τὴν φιλοσοφικὴν ἰδέαν, καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἠθικὴν διὰ διαφόρων αὐτοῦ δημοσιευμάτων, πλὴν ἅπαντες οἱ ἐκκλησιαστικοὶ τῆς Ἀγγλίας μανιωδῶς ἐπετίθησαν κατὰ τοῦ ἀναμορφωτοῦ καταγγέλλοντες αὐτὸν ὡς ἄπιστον, ἀνήθικον καὶ ἄθεον. Ὁ Πρίστλεϋ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν σχισματικῶν ἑρμηνείων ἀντέστη ἐπὶ τινα ἔτη εἰς τὰς συνησπισμένας ταύτας ἐπιθέσεις καὶ καταδιώξεις τῶν διαμαρτυρουμένων καὶ τῶν ὑλακῶν τῶν ὀρθοδόξων, πλὴν οὗτοι κατῴρθωσαν νὰ νικήσωσι τέλος καὶ πείσωσι τὸν λαόν, ὅτι ὁ Πρίστλεϋ ἦτο ἀρησιπάτρις, ὡς πεισματωδῶς ἐπαίρομενος ἐπὶ τῷ τίτλῳ τοῦ γάλλου πολίτου. Τῆ 14 Ἰουλίου 1791 οἱ δημοκράται καὶ οἱ σχισματικοὶ τοῦ Βιρμινγκαμ ἐώρταζον ἐν τινὶ συμποσίῳ τὴν ἐπέτειον τῆς πτώσεως τῆς Βασιλίδος. Ὁ Πρίστλεϋ προειδοποιήθη, ὅτι οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ τῷ παρεσιύαζον παγίδα, δὲν μετέβη, ἀλλ' ὁ λαὸς ἐξεγεσθεὶς ὑπὸ τοῦ κλήρου, ἀφοῦ εἰσῆλθε καὶ διεσκόρπισε τὰ πάντα ἐν τῷ συμποσίῳ, μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πρίστλεϋ ἣν κατέκασσε μεθ' ὅλων αὐτοῦ τῶν βιβλίων καὶ χειρογράφων. Τότε ἀγανακτήσας καὶ ἀπαγορευθεὶς ὁ Πρίστλεϋ ἐκ τῶν σκηνῶν τούτων, ἀπῆλθεν εἰς Ἀμερικὴν, ὅπου καταβληθεὶς ἀπεσέβη ἐν ἡσυχίᾳ, ἀφιερῶσας τῷ ἐκτίσει φίλῳ του Jefferson Davis τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ἔργον ἐπιγραφόμενον: Ὁ Ἰησοῦς καὶ ὁ Σωκράτης, σύγκρισις διαφόρων συστημάτων ἑλλήνων φιλοσόφων πρὸ τοῦ χριστιανισμοῦ.

Ὁ Πρίστλεϋ ὑπῆρξε πρακτικὸς φιλόσοφος, ἀνὴρ γλυκῆς, φιλελεύθερος, καὶ ἀκεραίου χαρακτήρος, πλανηθεὶς μόνον ὑπὸ τῶν φαντασιῶν τῆς θεολογίας, τῆς θρησκευτικῆς μεταφυσικῆς,

ἣν ἔδει μᾶλλον ν' ἀφήσῃ κατὰ μέρος, ὡς παλαιὴν καὶ ἀνοφελῆ δοξασίαν διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐνοχλητικὴν ἄλλως τε οὖσαν εἰς τὴν πρόοδον, ἣς ἦτο θερμὸς λάτρις καὶ ὀπαδός. Τὰ ἐπιστημονικὰ αὐτοῦ ἔργα ἀξίζουσι πολὺ περισσότερον τῶν περὶ χριστιανικῆς φιλοσοφίας. Τὰ πλεῖστα τῶν πειραματικῶν τοῦ Λαβουαζιέρου εἶχον ὡς βίβαν καὶ ἀφετηρίαν τὴν θεωρίαν καὶ αὐτὰ τὰ ἔργα τοῦ Πρίστλεϋ, ὡς ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ εἰς τὸ περὶ Ἀεροειδῶν ρευστῶν ὑπόμνημά του. Ἀναντιρρήτως ὁ Πρίστλεϋ ὑπῆρξεν εἰς ἐξαιρετὸς φυσικὸς καὶ ὁ πρῶτος τῶν συγχρόνων χημικῶν, διότι αἱ πολυάριθμοι ἀνακαλύψεις αὐτοῦ διανέμωσαν τοὺς ἀπείρους ὀρίζοντας εἰς τὴν ἐπιστήμην. Περιπατῶν ἡμέραν τινα ἐν ταῖς αἰθούσαις ζυθοπωλείου τινος, παρετήρει μετὰ προσοχῆς τὸ ὑπὸ τοῦ ἀερίωδου ρευστοῦ τοῦ ἐν ζυμώσει διατελοῦντος ζύθου παραγόμενον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῶν ζῶων καὶ τοῦ φωτὸς ἀνημμένου τινὸς κηρίου, ὅπερ ἐκάλεσε σταθερὸν ἀέριον, τὸ σήμερον καλούμενον ἀνθρακικὸν ὄξύ. Ἐν εἴτῃ 1772 ἀναγνώσας ἐν τῇ Βασιλικῇ Ἐταιρείᾳ τὸ περὶ φυσικῆς ὑπόμνημά του, ἔλαβε τὸ μετᾶλλον τοῦ Copley, διότι ἐν αὐτῷ ἀνηγγέλλετο ἡ ἀνακάλυψις τοῦ νιτρώδους πνεύματος, ἐπιβεβαίωσαν τὰς σωτηρίους ιδιότητας τῶν φυτῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ὑπὸ τῆς καύσεως, τῆς ζυμώσεως, τῆς ἀναπνοῆς καὶ τῆς ἀποσυνθέσεως ἐξαντλουμένων ζωτικῶν στοιχείων τοῦ ἀέρος. Ἀπειμόνωσε τὸ ὑπὸ τῶν ζῶων ἀναπνεόμενον καὶ καταναλισκόμενον μέρος τῆς ἀτμοσφαιρας, τὸ παρεχόμενον ὑπὸ τῶν φυτῶν καὶ ἀλλοιούμενον ὑπὸ τῶν καύσεων, ὅπερ ὠνόμασεν ἀντιφλογιστικὸν ἀέριον (air déphlogistique) καὶ τὸ ὅποιον σήμερον καλούμεν ὄξυγόγον. Τῷ 1776 ἀνέγνωσεν ἐν τῇ Βασιλικῇ Ἐταιρείᾳ ἕτερον αὐτοῦ ὑπόμνημα, ὅπερ περιεῖχε ἀπάσας τὰς λεπτομερείας τῶν ἰδίων καὶ προσωπικῶν αὐτοῦ πειραμάτων, καὶ ἀπέφαινετο ὅτι τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα τοῦ ἀρτηριακοῦ αἵματος ὀφείλεται εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὄξυγόνου διερχομένου διὰ τῶν πνευμόνων. Ἐπαναλαβῶν τότε ὁ Πρίστλεϋ τὰς ἐπὶ τῆς φύσεως τοῦ ἀέρος παρατηρήσεις αὐτοῦ κατῴρθωσε νὰ μάθῃ, ὅτι ὁ νιτρώδης ἀήρ προφυλάττει τὴν σῆψιν τῶν σωμάτων, καὶ ὅτι ὁ ἐν τοῖς ὕδασι διαλυόμενος ἀήρ εἶνε πλουσιώτερος, διότι περιέχει πλείονα ἀναπνεύσιμα μόρια τοῦ κοινοῦ ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ ἀέρος. Ἐκτὸς δὲ τούτου, περισυνέλεξε κατὰ τὸ 1772 τὸ ὑδροχλωρικὸν ὄξύ ἐν καθαρᾷ ἀερίῳ καταστάσει, τὰς ἀμμωνιακὰς ἀναθυμιάσεις τῶν ἀφοδευτηρίων, τὸ θειοῦχον ἀέριον, ὅπερ ὠνόμασε νιτρικὸν ἀερίῳδες ὄξύ, καὶ τὸ διττανθρακικὸν ὑδρογόγον. Διηκούλυε τὰς ἀναζητήσεις του διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ φουστηρίου, ὅπερ ἐχρησίμευσεν εἰς τὴν μελέτην τῆς πνευμονικῆς φθίσεως. Ὅπως λάβῃ τις ἰδέαν τῶν σπουδαίων αὐτοῦ ἐργασιῶν, δέον ν' ἀναγνώσῃ τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἡλεκτρισμοῦ, τὴν Ἱστορίαν τῆς συγχρόνου καταστάσεως τῶν ἀνακαλύψεων ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὀπτικὴν, τὸ φῶς καὶ τὰ χρώματα, τὰ πειράματα ἐπὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν τοῦ ἀέρος καὶ τῶν διαφόρων κλάδων τῆς φυσικῆς φιλοσοφίας, ἅπαντα ἔργα του.

Ἐν τούτοις μία πλάνη ἀνεχάιτισε τὸν Πρίστλεϋ, τὸν πατέρα τοῦτον τῆς συγχρόνου χημείας, καὶ αὕτη ὑπῆρξεν ἡ περὶ τοῦ φλογιστικοῦ θεωρία του, βασιζομένη ἐπὶ τῆς ἐσφαλμένης ἰδέας, τοῦ ὅτι τὰ ἀέρια εἰσὶν μετασχηματισμοὶ τοῦ ἀέρος. «Ὁ Λαβουαζιέρου ἠπατάτο, λέγει ὁ Χέφελ, διότι εἰσήγαγε τὸ ὄξυγόγον ἐν ἀπάσῃς ταῖς ἐνώσεσι τῶν ὀξέων, ὡς ὁ Πρίστλεϋ τὸ φλογιστικόν. Ἡ κοινὴ αὐτῶν πλάνη προήρχετο ἐκ θεωρητικῆς ὑπερβολῆς, ἀλλὰ μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι, ἡ μὲν θεωρία τοῦ Λαβουαζιέρου, εἶχεν ὡς ἀφετηρίαν, πραγματικὸν σῶμα, ἐν ᾧ ἡ θεωρία τοῦ Πρίστλεϋ ἐστηρίζετο ἐπὶ κλυποστάτου ὄντος».

¹ Δόγμα τοῦ Josin πιστεύοντος, ὡς μόνον θεὸν τὸν πατέρα ἐκ τῶν τριῶν προσώπων, τὸν δὲ Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς ἀνθρώπον ἀνώτερον τῶν ἄλλων καὶ διδάσκαλον τῆς ἠθικῆς, τοῦ καθήκοντος, μὴ παραδεχομένου δὲ ὅτι τὸ πατορικὸν ἀμάρτημα, οὕτε μυστήρια.

— Μπα! γκαρσόν, επανέλαθεν ο υποκόμης εν φιλοτιμιά, να φέρει ένα μπιφτέκ των μήλων.
 Ο υπηρέτης εκπληκτος, παρατηρεί τον υποκόμητα.
 — Λοιπόν, προσέθκει ούτος δέν μ' ένοσει;
 — Μάλιστα, Κύριε, σάς έννοώ, αλλά ένόμιζον ότι εχτε διατάξει εχαίρωσ τό γεύμα σας, και τό μπιφτέκ των μήλων, δέν συμπεριλαμβάνεται.
 — Α! ναί, εχτε δίκαιον, αλλά μου ήλθεν ή άρεξίς δι' αυτό έτοιμάσατε τό άμέσως και θά τό πληρώσω ιδιαιτέρως.
 Οι έπόπται παρηγόρουσ άλλήλους μετά περιεργείας. Έφεραν έν τούτοις μετ' όλίγον τό ζητηθέν μπιφτέκ, τό όποιον ο υποκόμης κατεβρόχησε μέχρι του τελευταίου ψιχίου.
 — Λοιπόν, ο ίχθύς τώρα, είπε, πού είναι; Κύριοι, εξηκολούθησαν, άποτεινόμενος πρός τούς παρεστώτας, ο ίχθύς ούτος είναι από την λίμνην τής Γενεύης, όνομάζεται φερρά και σάς τον συνιστώ πολύ, είναι εξαίσιος, και ένδαιξεται μόνον εκεί.
 Μετά πέντε λεπτά τής ώρας δέν έβλεπε τις ή μόνον ξηρά τά όστά του ίχθύος.
 — Τώρα, τον φασιανόν, γκαρσόν, άνέραξεν εύθυμος ο υποκόμης.
 Και τψ έπαρουσίασαν αύθωρεί ένα λαμπρόν φασιανόν παραγεμισμένον.
 — Ακόμη μίαν φιάλην μπορδώ, έξηκολούθησε.
 Τψ έφερον και την φιάλην, και μετά δέκα λεπτά ο φασιανός έξηφρανίσθη.
 — Κύριε, τψ λέγει τότε ο υπηρέτης, νομίζω ότι εκαμάτε λάθος, έφάγετε τον φασιανόν πριν σάς φέρω την πέρδικα, την μπελάτσαν και τά κυνήγια.
 — Α! ναί, ελησμόνησα, αλλά δέν πειράζει, τό στοίχημά μας δέν όριζει ποια φαγητά προηγούνται, άλλως τε θά έχανον. Φέρε τα λοιπόν, φέρε τα.
 Και τψ παρουσίασαν μέγα πινάκιον, έν ψ ύπηρε μετá των άνωτέρω και δεκάς όρτύγων.
 Ο υποκόμης τά κατεβρόχησε και ταύτα άνευ δυσκολίας.
 — Κύριοι, λέγει τότε πρός τούς έπόπτας, ως βλέπετε τό γεύμα μου είναι άπλουστατον. Ηδη μένουσ τά σπαράγγια, πσιέλια, τό άνανάς και τά χαμοκέρασα. Καθ' όσον δ' άφορξ τούς οίνους, ήμισια φιάλη οίνου τής Κωνσταντίας και ήμισια Ξερές άρκοϋν, και τέλος ο καφφές και δύο κονιάκ.
 Έκαστον έκ των άνωτέρω τψ παρητέθησαν κατά σειράν. Τά πάντα, καρποι και οίνοι έξηντλήθησαν μέχρι κεραίας.
 Ο υποκόμης εδήςλωσε τότε, ότι τό γεύμα έληξε, και παρατηρήσαντες οι έπόπται τά άρολόγια των άπεφάνθησαν περί τής άκριθείας τής εκτελέσεως του στοιχημάτος, όμολογύσαντες ότι ο υποκόμης κατηνάωσε δια την καταβρόχηθιν άν πάντων των άνωτέρω μίαν ώρα και δεκατέσσαρα λεπτά.
 — Γκαρσόν, την σημείωσιν άνέραξεν ο υποκόμης.
 Αφού δε έφριψεν επ' αύτης βλέμμα και έμεινεν ευχαριστημένος την παρεδωκεν εις τούς έπόπτας.
 Η σημείωσις είχεν ως εξής:
 Οστρεα τής Οστίνδης, 2 δωδεκάδας, φράγκ. 30,00
 Ζωμός των χελιδόνων... » 150,00
 Μπιφτέκ των μήλων... » 2,50
 Ίχθύς τής Γενεύης... » 40,00
 Φασιανός παραγεμιστός... » 40,00
 Διάφορα κυνήγια... » 50,00
 Σπαράγγια... » 15,00
 Πσιέλια... » 12,00
 Άνανάς... » 24,00
 Χαμοκέρασα... » 20,00
 Οίνοι.
 Ιοαννίσβεργ, μία φιάλη... » 24,00
 Μπορδώ, δύο φιάλαι... » 50,00
 Κωνσταντίας, ήμισια φιάλη... » 40,00
 Ξερές (των Ίνδιών), ήμισια φιάλη... » 50,00
 Καφφές, κονιάκ... » 1,50
 Έν όλω φρ. 548,50

Η άθροίσις είχε καλώς.

Τότε οι έπόπται άπέσταιλαν την σημείωσιν προς τον αντίπαλον του υποκόμητος, όστις άνέμεινε τό άποτέλεσμα εις την παρακειμένην αίθουσαν, και μετ' όλίγον είσήλθεν ούτος, και σφίγξας την χείρα του υποκόμητος, έζήξε του θυλακιού του εξ χαρτονομίσματα των χιλίων φράγκων, τά όποια ένεχειρίσεν αυτόν.
 Ήτο τό στοίχημα.
 — Μή, κύριε, άπήντησεν ο υποκόμης, δέν ήτο ουδεμία βία, άλλως τε ίσως θά επιθυμείτε την άνταπόδοσιν;
 — Και θά μέ την έδίδετε;
 — Άναμφιβόλως.
 — Και πότε;
 — Άμέσως.
 — ΙΙ ΙΙ

Άλεξ. Λουκάς.

Η ΚΑΚΗ ΠΕΝΘΕΡΑ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ ΜΙΑΝ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ
ΥΠΟ Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

(Συνέχεια και τέλος)

ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 Ναί... ναί... αλλά θά μου κάμης την χάριν νά παίξωμεν μέ χρήματα, διότι ψεύτικα δέν έχει γούστο. Τά χαρτιά πρέπει νά παιζωνται μέ συμφέρον.
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Α! μάλιστα εχτε δίκαιον. Έρμιόνη, φέρε μας τά χαρτιά.
 ΕΡΜΙΟΝΗ
 Άμέσως. (Κοιίζει μίαν δέσμη χαρτίων).
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 (Λαμβάνουσα αύτην). Θα παίξωμεν όμως πασέτα;
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Πασέτα; μή εγώ ένόμιζον, ότι σεις αί γυναίκες παίζετε καλλίτερον την κοντζίνα;
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 Όχι, μ' άρέσει καλλίτερον ή πασέτα.
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Καλά, μά ή Έρμιόνη δέν θά παίξη;
 ΕΡΜΙΟΝΗ
 Α! όχι! δέν παίξω πασέτα, άλλως τε προτιμώ νά παίξω πιάνο, κ' έτσι θά διασκεδάζητε διητώς.
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Μάλιστα, μάλιστα, συμφωνούμε. Πάιξε μας σϋ πιάνο.
 (Και ταυτόχρονας τοποθετούνται, ο μιν Φραγκίσκος μετά τής Χριστίνας περί την τράπεζαν, ή δέ Έρμιόνη κάθηται παρά τό κλειδοκυμβαλον).
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 (Έξάγων χάλκινα νομίσματα). Μία δεκάρα εις τον άσσο κοϋπα...
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 Α! μπά! τί είναι αύτά; δεκάρες και πεντάρες θά παίξωμε; Χονδρά βγάλε, φράγκα και πεντόφραγκα και δεκάρικα και είκοσιπεντάρικα. Η μήπως στό σπήτι θέλεις νά μάς περάσης μέ δεκάρες;
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Α! ναί, εχτε δίκαιον. (Και έν ταύτψ έξάγει τό πορτοφολιόν του).
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 (Άποτεινομένη προς την κόρην τής).
 Βλέπεις Έρμιόνη;

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Τι νά βλέπη ή Έρμιόνη; τής είπες τίποτε δια τό παιγνίδι;
 ΕΡΜΙΟΝΗ
 Ναί, ή μαμμά μου είχεν είπει...
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 (Διακόπτουσα). Σου είπα «Βλέπεις Έρμιόνη; δηλαδή, βλέπεις τον άνδρα σου που συμφωνεί; Θέλω νά είπω ότι είμαι τής γνώμης του, δηλαδή ή νά παίξη κανεις καλά, στα γερά μέ χρήματα, ή νά μή παίξη διόλου. Συμφωνείς;
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Α! ναί, εχτε δίκαιον.
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 Λοιπόν, Ποιος κάνει μπάγκο; νά τον κάμω εγώ;
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Όπως άγαπάτε. Κάμετέ τον. Τρία φράγκα εις τον άσσο μπαστούνι.
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 Μάλιστα. Κόψε.
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 (κόπτει και ή Χριστίνα στρέφει την τράπουλα).
 Α! μ' έφερες φάτσα; τά δύο τρίτα θά μου πάρης, δηλαδή τά δύο φράγκα ή νά πάμε δια νά τά έχωμε μαζϋ;
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 Τι πείραν πού εχτε γαμβρέ! πώς τά ξεύρεις ώραία! Βλέπεις Έρμιόνη;
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 (Στρέφόμενος προς την Έρμιόνην).
 Α! μά τί τρέχει; τί νά βλέπη ή Έρμιόνη;
 ΕΡΜΙΟΝΗ
 Καλέ, ή μαμμά θέλει νά είπη...
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 Είπα «Βλέπεις Έρμιόνη;» δηλαδή βλέπεις τί ώραία πού παίζει ο σύζυγός σου τά χαρτιά; Ή! λοιπόν πάμε για τά μισά;
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Πάμε. Αν θέλης μάλιστα, προσθέτω και έν πεντόφραγκον επάνω.
 ΕΡΜΙΟΝΗ
 Καλέ τί κάμνετε; μέ τά σωστά σας παίζετε;
 (Ουδεις άπανταξ προσέχουν εις τό παιγνίδιον).
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 Μάλιστα, πάι όσα θέλεις.
 ΕΡΜΙΟΝΗ (ΰδη).
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 Είσαι τέρτζος. Τά πήρα. Πάει.
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Δέκα φράγκα εις τό δέκα.
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 Πάει...
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Στάσου. Πάει πάρολι;
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 Πάει, ο,τι θέλεις...
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Στάσου, πάει κουνιτζι...
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 Πάει. Άπαραλλάκτα όπως εις τό χαρτοπαικτίον. Τα ξεύρεις όλα φαρσί. Βλέπεις Έρμιόνη;
 (Τής κάμνει νεύμα).

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 (Μετ' άπορίας). Μά τί διάβολον νά βλέπη ή Έρμιόνη. Είπέ μου, τί βλέπεις Έρμιόνη;
 ΕΡΜΙΟΝΗ
 Δέν βλέπω τίποτε απ' εδϋ. Δέν διακρινώ. Σταθείτε νά έλθω και εγώ πλησίον σας, και θά σάς πω τί βλέπω.
 (Πλησιάζει τό κάθισμά τής και τοποθετείται πλησίον αύτων).
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 (Στρέφουσα τά φύλλα). Έχασα.
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Μάλιστα. Στάσου. Ανακάτωσε καλά τά χαρτιά, νά έτσι. 20 φράγκα εις τό πέντε.
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 (Τακτοποιούσα αύτά). Μάλιστα... Νά, πάνε κι' αύτά.
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Διάβολε! 25 φράγκα εις τό δέκα.
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ (στρέφουσα τά χαρτιά)
 Πάνε κι' αύτά... Έρμιόνη δάνεισέ μου 50 φράγκα, διότ δέν έχω άλλα.
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Α! νά μέ συγχωρήτε. Όχι, δέν επιτρέπονται δάνεια εις τό χαρτοπαικτίον, άλλως μέ ιδικά μου χρήματα δέν σάς επιτρέπω νά μέ πολεμήσετε.
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 Καλώς, εχτε δίκαιον, σέβομαι τούς νόμους τής χαρτοπαιξίας: τότε άς παίξωμεν χωρίς χρήματα, μέ τον λόγον τής τιμής. Ό,τι κερδίσετε, σάς τα δίδω αύριον.
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Α! όχι! εγώ δέν παίζω έτσι. Η θά βάλλετε χρήματα κάτω ή δέν παίζω. Αύτά δέν επιτρέπονται εις τά παιγνίδια. Τό συμφέρον συμφέρον, και ή φιλία μας φιλία.
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 Καλώς, εχτε δίκαιον. Τα βλέπεις Έρμιόνη;
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Μά νά πάρη ο διάβολος μέ αυτό τό βλέπεις Έρμιόνη. Τ νά βλέπη ή Έρμιόνη; (Έγείρεται). Έξηγήσου Έρμιόνη; Τι βλέπεις Έρμιόνη; Καμμά κουκουβάγχα;
 ΕΡΜΙΟΝΗ
 (Έγερομένη). Μάλιστα, νά σάς τό εξηγήσω, αφού τό θέλετε...
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 (Έγερομένη). Όχι!... θά τό εξηγήσω εγώ... άρκει Κύριε, σάς έννοήσαμεν. Η άπόδειξις είναι άρκητή. (Προς την Έρμιόνην). Παρατήρησέ τον ήδη Έρμιόνη! Πιστεύω νά έπίσθης πλέον! Παρατήρησε ήδη αυτό τό βλέμμα, αύτην την ματαιαν χαράν, αυτό τό έλεινόν ύφος!... Τύπος καθαρός χαρτοπαικτίου... Δυστυχής! εις ποίον κακοϋργον σέ έδωσα σύζυγον... όποια άπάτη... είσαι κατεστραμμένη... ο άνδρας σου είναι χαρτοπαικτής!... (πίπτει επί του άνακλίντρον).
 ΕΡΜΙΟΝΗ
 Φραγκίσκε! τί λέγει! είναι αληθή αύτά;...
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
 Η μητέρα σου, άγαπητή μου, είναι κακή παίκτρια... είδες, έχασε μερικά χρήματα και πώς κάνε, και τί λέγει... Μή δίδεις προσοχήν.
 ΧΡΙΣΤΙΝΑ
 Νά μή δίδη προσοχήν; εις έμένα;... Καίμεινε... όλα τά ξεύρω... φωτιά νά σέ κάψη... διατί εχτε υποθέσεις τό βράδυ, και πού πηγαίνεις... Νά σου τά πω λοιπόν άθλιε!

Ἡ ντάμα σπαθί... Νά αὐτή, (τοῦ δεικνύει τὸ ἡμισυ τεμάχιον τοῦ χάρτου) σὲ κατέστρεψε, καὶ θὰ καταστρέψῃ καὶ τὴν κόρην μου. Αὐτὴ σὲ κατήντησεν ἔτσι.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Μὰ τί λέγεις καλὴ μητέρα; εἶναι ποτὲ δυνατόν; ὁ Φραγκίσκος χαρτοπαίκτης;

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Ἄ φησὶ τὴν νά λέγῃ... Φαίνεται ἔχει ὄρεξιν ἀπόψε νά διασκεδάσῃ εἰς βάρος μου. Ξεύρεις κάθε λίγο θέλει νά με πειράξῃ.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Νά σὲ πειράξω; ἄθλι... νά σὲ πειράξω;... καὶ νομίζεις, ἐπειδὴ ἀπατᾷς αὐτὴ τὴν ἀθῶα γυναῖκα, ποῦ μόλις τώρα μπῆκε στὸν κόσμον, ὅτι θὰ γελάς καὶ μένα; Γιὰ ὑποθέσεις σου λοιπὸν βγαίνεις τὸ βράδυ;

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Μάλιστα, Κυρία, διὰ ὑποθέσεις μου.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Εἶσαι ἓνας ψεύστης... βγαίνεις διὰ νά πηγαίνῃς εἰς τὰ χαρτοπαικτεῖα, ἂν καλά, σ' ἐδοκιμάσαμεν πρὸ ὀλίγου, πόσον ἐνήμερος εἶσαι εἰς τὰ χαρτιά... Ἐπειτα αὐτὴ ἡ μισὴ ντάμα τί σοῦ λέγει;... Εἶναι μαρτυρία... μού τὴν ἔστειλεν ἓνας φίλος μου ὁ ὁποῖος κρατεῖ τὴν ἄλλην μισὴ καὶ θὰ ἔλθῃ νά μοῦ τὰ πῆ δα. Ἐνοιά σου καὶ θὰ σοῦ δεῖξω ἐγὼ ποῖα εἶμαι... κατεργάρη....

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Ἄ! δὲν ὑποφέρεσαι, καὶ ἔχουν δίκαιον. ὅσοι λέγουν, ὅτι ἡ πενθερὰ ὁμοιάζει ἄν ἓνα μεγάλο ἀγκάθι στὸν κόρφο... Λοιπὸν, Κυρία μου, ἐπιμένεις ὅτι εἶμαι χαρτοπαίκτης; Μήπως ἀπατάσαι;

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Βρέ! τὸν θεοπαίκτη!... Δὲν σοῦ κάμνει ἐντύπωσιν αὐτὴ ἡ μισὴ ντάμα; Δὲν κατάλαβες, ὅτι ἐπροδόθης καὶ ὅτι τὰ γνωρίζομεν ὅλα;

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

(Ἐξάγων ἐκ τοῦ πορτοφολίου τὸ ἕτερον ἡμισυ τῆς ντάμας). Καὶ εἰς ἐσὲ δὲν κάμνει ἐντύπωσιν αὐτὸ τὸ ἄλλο ἡμισυ τῆς ντάμας; Γιὰ βάλῃς τα μαζὺ νά δῆς, δὲν ἦσαν ἓνα, καὶ κάποιος τὰ ἔκοψε;

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

(Ὡς κεραυνόπληκτος). Τί... τί εἶναι;

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Μὴν ἀπορεῖς. Εἶναι τὸ μισὸ κομμάτι ποῦ σοῦ ἔστειλα μαζὺ με τὸ γράμμα.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Ἄ! τί χαρὰ! ἐλάφρωσεν ἡ καρδιά μου. Τί ὠραῖον μάθημα!

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Ναί, Ἐρμιόνη. Ἐγὼ ἠθέλησα νά δώσω ἐν καλὸ μάθημα τῆς μητέρας σου, διότι με παραφούσκωσε πλέον. Ἐγὼ τῆς ἔστειλα τὸ γράμμα μαζὺ με τὴν μισὴ ντάμα, καὶ βλέπω ὅτι ἐπέτυχα ὠραία.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

(Ἐγχειρομένη). Ἄ! μπᾶ, τέτοια χωρατὰ δὲν τὰ θέλω γὰ, διότι μποροῦσε νά φθῶσμεν καὶ σὲ μεγαλεύτερα.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Τί ὠραία!

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Μὴ φοβεῖσαι... ἀλλὰ συγχώρησέ με, διότι ἔπρεπε νά ἀπαλλαγθῶ τέλος πάντων ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἀδίκους ἰδέας καὶ ἐκθέσεις σου. Ἄλλως τε, μοῦ φαίνεται, ὅτι διεσκεδάσαμεν καλὰ καὶ ἐπεράσαμεν ὠραία τὴν βραδιά μας.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Ναί, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται, ὅτι δὲν θὰ σοῦ τὸ συγχωρήσω τοῦτο. Ἐπιπροτιοῦσα νά μοῦ ἔλεγες, ὅτι πράγματι ἐπαίξεις χαρτιά καὶ νά σοῦ τὸ συγχωροῦσα, παρὰ νά σοῦ συγχωρήσω αὐτὸ ποῦ μοῦ ἔκαμες τώρα.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Ναί, ἀλλὰ ἐγὼ πάλιν, προτιμῶ νά μοῦ συγχωρήσουν τὸ ἐλάττωμα τοῦ ἀστεϊσμοῦ, ἔστω καὶ χονδρῶ, παρὰ τὸ ἐλάττωμα τοῦ χαρτοπαίκτη.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Εὖγε σου, Φραγκίσκε!

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Τότε σοῦ τὸ συγχωρῶ.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Συγχωρημένη νά 'σε, ἀγκάθι τῆς καρδιάς.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Καὶ τὸ συμπέρασμα;

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Τὸ συμπέρασμα ἡ παροιμία: Ὅποιος κερδίζει στὰ χαρτιά, χάνει ἴσπην ἀγάπην, καὶ ὅποιος κερδίζει ἴσπην ἀγάπην, χάνει στὰ χαρτιά.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Κ' ὅποιος δὲν παίζει διόλου, δὲν χάνει τίποτε.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

(Λαμβάνων αὐτὴν ἀπὸ τῆς χειρὸς). Βεβαίως. Κ' ὅποιος τραγουδεῖ με τὴν γυναῖκά του κερδίζει τὸ πᾶν.

(Ἄδουσα).

(Πίπτει ἡ ἀολαία).

ΓΕΝΝΕΑΛΟΓΙΚΗ ΣΥΓΧΥΣΙΣ

Δύναται τις νά ἦναι ἐν ταῦτῳ πάππος τοῦ ἑαυτοῦ του.

— Ἄ! μπᾶ! ἀστείον! ἀδύνατον τοῦτο, θὰ σὰς εἰπωσι πάντες.

Καὶ ἐν τούτοις εἶναι πραγματικότης. Ἀκούσατε. Ἡ ἀκόλουθος γενεαλογικὴ ἐξέλιξις ἐγένετο ἐσχάτως ἐνώπιον δικαστηρίου τινὸς τῆς Γαλλίας, ἐκπλήξασα πάντας, καὶ δικαστὰς καὶ ἀκροατὰς.

Ὁ κατηγορούμενος ἐν μεγίστῃ σοβαρότητι καὶ ἀπαθείᾳ διηγεῖται:

— Ἐνυμφεύθην πλουσίαν χήραν, τὴν Κυρίαν Δέσπω, χάριν βεβαίως τῶν χρημάτων της. Αὐτὴ εἶχεν ἀπὸ τοῦ πρώτου της γάμου ὠραίαν θυγατέρα, τὴν Νινικαν, ἣν ὁ πατὴρ μου ἐρωτεύθη ἑμμανῶς, ἐρχόμενος νά με βλέπῃ, καὶ τέλος τὴν ἔστεφανώθη.

Οὕτως ὁ πατὴρ μου ἐγένετο γαμβρὸς μου, καὶ ἡ κόρη μου μήτηρ μου, ἀφοῦ ἦτο σύζυγος τοῦ πατρός μου.

Μετά τινα καιρὸν, ἡ γυνὴ μου ἔτεκεν υἱόν, ὅστις βεβαίως ὑπῆρξε κουνιάδος τοῦ πατρός μου καὶ συνάμα θεῖός μου, ἀφοῦ ἦτο ἀδελφὸς τῆς μητρός μου.

Ἐσαύτως ἡ σύζυγος τοῦ πατρός μου (ἡ μήτηρ μου) ἔτεκεν παιδίον, ὅπερ ἦτο καὶ ἀδελφός μου καὶ ἔγγονός μου, ἀφοῦ ἦτο υἱὸς τῆς κόρης μου.

Ἡ σύζυγός μου ἦτο καὶ μάμμυ μου, ἀφοῦ ἦτο μήτηρ τῆς μητρός μου, ἐγὼ δὲ ἦμην ὁ σύζυγος τῆς γυναικὸς μου καὶ ἐν ταῦτῳ ἔγγονός της, καὶ ἐπειδὴ ὁ σύζυγος τῆς μάμμυς ἀνθρώπου τινὸς εἶναι καὶ πάππος, φυσικῶς εἶμαι ὁ πάππος τοῦ ἑαυτοῦ μου!.....

Ροῦς

Σ' ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ!

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΜΟΥ

Προβαίνω 'ς τὸ παράθυρο καὶ βλέπω
Τὸ ὕψος τῶν θεῶν τῆς ἀρχαιότητος.
Ἐκεῖνα τὰ ἱερὰ καὶ θεῖα κτίρια
Π' ὑψώνονται 'ς τὴν θεῖν' Ἀκρόπολιν σου!
Ἀθήνα! ποῦ δὲν ἔχεις περὶ μεγάλο
Σ' τὴν πόλιν σου κειμήλιο, ἀπ' τοὺς βράχους
Ἐκείνους, ποῦ αἰῶνες σὲ τιμοῦνε,
Κ' αἰώνια θὰ ψάλλουν τ' ὄνομά σου
Γερνάμε 'μεῖς πεθαίνουμε, κ' ἐκείνες
Ἡ πέτρες δὲν γερνοῦν οὔτε πεθαίνουν...
Γραφτὸ 'νε γιὰ νά ζοῦν ὅσο κ' ἡ πλάσι
Θὰ ζῆ καὶ θὰ χαθοῦνε μετὰ κείνην...

Πολύτιμος αὐτὸς ὁ Παρθενώνας
Μ' ἐκείνην τὰ πελώρια μαρμαρὰ του,
Μ' ἐκείνην τὴν τέχνην του ποῦ χύνει
Σὲ καθενὸς ψυχὴν, τὸ μεγαλεῖο!
Σὲ καθενός!... ὄχι 'ς αὐτοῦ ποῦ νοιώθει,
Τὸ τί σημαῖν' ἡ λέξι' μεγαλεῖο!
Ποτίζει με τὸ μύσχο καὶ τὴ γλύκα
Ἐκείνην, ὅπου ἐπότισε τοὺς τόσους
Τιτάνες τῶν γραμμάτων, τοῦ πολέμου
Τῆς δόξης, τῆς ποιήσεως, τῆς λύρας!
Τιτάνες! ποῦ τὰ ἔργα τους θὰ ζοῦνε,
Θὰ ζοῦνε ὅσον ζῆ καὶ ὁ Παρθενώνας.

Ἄν ἔλειπεν αὐτὸς κ' ἐκείνοι οἱ βράχοι,
Θενὰ 'τανε μηδὲν δλ' ἡ Ἀθήνα...
Μαζὺ της κ' ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ ἐπιμᾶτο
Καθὼς τιμᾶται τώρα καὶ γιὰ πάντα!
Κανεὶς δὲν θὰ πατοῦσε τότε ξένος
Σ' τὰ χώματα τῆς γῆς μας τ' ἁγιασμένα!
Τί θὰ 'κανε, νά βλέπῃ σπῆτια μόνον
Κ' ἐκείνους ποῦ σ' ἐκεῖνα κατοικοῦνε;
Πολύτιμος ὁ θεῖος Παρθενώνας,
Τὰ μάρμαρα καὶ τὰ προπύλαιά σου,
Ἀκρόπολις, ποῦ μόλις βίβω βλέμμα
Τὴν κεφαλὴν μου γέρνω ἀπ' εὐλάβεια!
Εὐλάβεια ἀληθινὴ ποῦ 'ς τὸν αἰθέρα
Πηγαίνει ἄν τοῦ δίκαιου τὸ λιθάρι...
Γραφτὸ εἶνε ἀπὸ τοῦ κόσμου τὸν πατέρα,
Ἡ Ἀκρόπολις ποτὲ νά μὴν πεθάνῃ.

Ἀθήναι τῆ 2 Ἰανουαρίου 1892.

Γ. Α. Π.

ΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ

Μεταξὺ ὁμάδος φίλων περιδιαβαζόντων τὴν ὁδὸν Σταδίου, διὰ νά γίνεταί ὁμιλία, ἐλλείπει μετρηφισμένων.

— Βρέ παιδιὰ, ἄς πῆ ἕκαστος ἐξ ὑμῶν τὴν ἰδέαν του, διατί φέτος αἱ ἀποκρέω εἶναι ψυχραὶ; Διατί δὲν εἶναι μακαράδες;

Καὶ ἕκαστος ἔλεγεν.

- Ἐνεκα τοῦ πένθους.
- Ἐνεκα τῆς ἀρχημιατίας.
- Ἐνεκα τοῦ κατηγορητηρίου.
- Ἐνεκα τῆς ὑψώσεως τοῦ χρυσοῦ.
- Ἐνεκα ἐλλείψεως κομητιάτου.
- Ἐνεκα τῆς ἱμφλουέντζας.
- Ἐνεκα τῶν νέων φόρων.
- Ἐνεκεν ἀδιαθεσίας.

— Ἐνεκα....
Εἰς ξένος ἀπλοῦς ἀκροατῆς, διακόπτων.
— Βρέ, τί ἔνεκα καὶ ἔνεκα. Τὰ μασκαρέψαμε ὅλα! Τὸ ἄλλο θέλετε νά σὰς παραστήσουν; Ἐγὼ κάθε χρόνο βγαίνω. Ἐφέτος δὲν πύρα τίποτε νά μασκαρέψω! Ὅλα τὰ μασκαρέψαμε πλέον!... καί θάλασσα....

ΣΚΕΥΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Οὐδὲν ὠραιότερον τοῦ νά δεσπόζῃ τις τῶν παθῶν του καὶ νά δεικνύται ἀνώτερος τῶν δυστυχημάτων, ὅφ' ὧν πλήσσειται.

Εὐτυχῆς ὁ δυνάμενος ν' ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ψεύδους, ὅπερ καλύπτει τοῦ ἀνθρώπου ἡ πλεονεξία!

Ἡ νεότης, ἥτις εἶναι ἱκανὴ εἰς πᾶν εἶδος ἐντυπώσεων, καλῶν ἢ κακῶν, ἔχει ἀνάγκην πεπειραμένης ἰθύνσεως ἵνα μὴ πλανηθῇ.

Τὸ ἀναποφάσιτον εἶναι τοῦ πνεύματος ἀσθένεια, ἥτις παρεβάλλει προσκόμματα εἰς τὴν εὐτυχίαν.

Ἡ εὐπορία εἶναι ἐξαιρετικὸν κεφάλαιον, ἀναφέρον πάντοτε πλεότερα τῆς ἀξίας του.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

144. Αἶνιγμα

Ἀεράως τὸ πρῶτον ρεῖ
τὸ ἄλλο στρέφεται ταχὺ
καὶ ἐνῶ τὸ ἐν σ' ἐμπνέει
τᾶλλο σὲ δέχεται ἐν στοργῇ.

145. Αἶνιγμα

Φωνάζει πικρὰ κ' ὄλο κλαίει
ἐν δακρυῖς καὶ ὀδύρῃ...
Ἄλλ' ἂν τὴν κεφαλὴν ἐκβάλῃ
ἠξέυρει τὸ τί θὰ μεῖνῃ;
Κόριός τις πολὺ ἐπιμῶν
ἐκ τῶν ζῶων τῶν ἐπισήμων!

146. Ἐρωτήσεις

- 1) Ἀπὸ ποῖαν ἀσθένειαν εἶνε πολὺ φρονικὸν νά προσβάλλωται ὁ γεωμέτρης;
- 2) Πῶς λέγεται τὸ ἄθος ὅπερ διαχέει τὸ πολυτιμώτερον τῶν ἀρωμάτων;
- 3) Ποῖοι βλέπουν δευδερκέστερον;

Ἄραβικός Ἴππος

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ 38 ΦΥΛΑΚῶ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

134. Αἶνιγμα. Κάμηλος—Κάμηλος. Ἐλυσαν αὐτὸ, ὁ κ. Παντ. Κ. Σαλταμπάσης ἐκ Σύρου, ὁ κ. Κ. Π. Οἰκονόμου ἐκ Κερκύρας, ὁ κ. Π. Ἀναγνωστου ἐκ Πειραιῶς, καὶ ὁ κ. Δ. Βαρβιτσιάνος ἐξ Ἀθηνῶν.

135. Αἶνιγμα. Σὺ—μὴ—Σύμη. Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Παντ. Κ. Σαλταμπάσης ἐκ Σύρου, ὁ κ. Κ. Π. Οἰκονόμου ἐκ Κερκύρας, καὶ ὁ κ. Δ. Βαρβιτσιάνος ἐξ Ἀθηνῶν.

137. Πρὸς συμπλήρωσιν. Ὁ ὄψων ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται. Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Κ. Π. Οἰκονόμου ἐκ Κερκύρας, ὁ κ. Ν. Κόλλας ἐκ Πατρῶν καὶ ὁ κ. Ἀγ. Παντελίδης ἐκ Σμύρνης.

138. Λογοπαικτικαὶ ἐρωτήσεις.

- 1. Τὸ Ταϊγάνιον.
- 2. Εἰς τὴν Ρώμην.
- 3. Ἡ Ἀράμος τῆς Μακεδονίας.
- 4. Ὁ Εἰρηνικός.

Τὴν 4ην ἐρώτησιν ἔλυσαν ἐπιτυχῶς ὁ κ. Κ. Π. Οἰκονόμου ἐκ Κερκύρας.

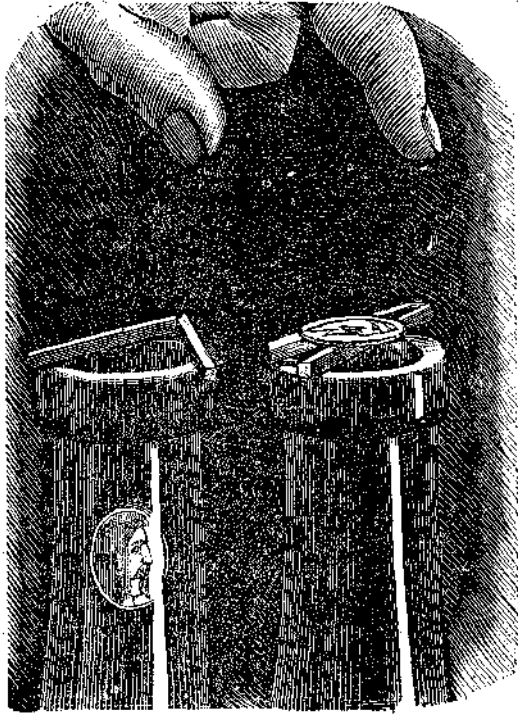
Ἐπομένως δῶρον σχετικὸν θὰ λάβῃ ὁ κ. Κ. Π. Οἰκονόμου ἐκ Κερκύρας, λύσας ἐπιτυχῶς τέσσαρα ἐκ τῶν ἀνωθι αἰνιγμάτων.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΠΕΙΡΑΜΑ ΔΙΑ ΠΥΡΕΙΟΥ

Διπλώσατε εἰς τὸ μέσον κοινόν τι πυρεῖον, τὸ ὅποιον θὰ θλασθῆ μὲν, πλὴν τὰ δύο αὐτοῦ μέρη θὰ ἐξακολουθῶσιν ἐπιδύναται ἠνωμένα διὰ τινων μικρῶν ξυλίνων ἰνῶν. Θέσατε τότε οὕτως αὐτὸ ἐπὶ τοῦ στομίου μιᾶς φιάλης καὶ ἐπ' αὐτοῦ νόμισμά τι, ὡς ἐνδείκνυσιν ἡ ἐναντι ἡμετέρα εἰκῶν.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, προτείνετε εἰς τινὰ φίλον σας νὰ κἀμῃ, ὥστε νὰ πῆσῃ τὸ νόμισμα ἐν τῇ φιάλῃ χωρὶς νὰ ἐγγίῃ οὔτε αὐτὸ οὔτε τὸ πυρεῖον οὔτε τὴν φιάλην. Ὁ φίλος σας θὰ σκεφθῆ μὲν ἐπὶ πολὺ, ἀλλὰ χωρὶς νὰ δυνηθῆ νὰ εὔρῃ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τούτου, ὅπερ ἐν τούτοις εἶναι ἀπλοῦστατον, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ λύσις εἶναι ἡ ἐξῆς :

Θέσατε τὸν δάκτυλόν σας ἐν τινὶ ποτηρίῳ περιέχοντι ὕδωρ, καὶ ἀφ' οὗ τοποθετήσατε αὐτὸν ἄνωθεν τῆς ὑπὸ τοῦ πυρεῖου σχηματιζομένης γωνίας. ἤρῃσατε νὰ πέτῃ ἐπὶ ταύτης μίαν ἢ δύο σταγόνας ἐκ τοῦ ρευστοῦ τούτου. Πάρχυτα αἱ ἶναι τοῦ ξύλου διαστελλόμεναι ὑπὸ τῆς ὑγρασίας τείνονται ἐπὶ ἀνελευθέρωσιν εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν, καὶ φυσικῶς τότε ἡ γωνία τοῦ πυρεῖου βραδύνεται ἢ ἀνοιχθῆ, ἕως οὗ τὸ πυρεῖον μὴ δυνάμενον νὰ κρατῆ πλέον τὸ νόμισμα ἢ ἀφήσῃ αὐτὸ νὰ πέσῃ ἐν τῇ φιάλῃ.

Φ. Π.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ».

Θ. Π. Πάτρας. Πρῶτον τόμον τῆς «Φύσεως» μετὰ βιβλίου μουσικῆς σᾶς ἀπεστειλάμεν προχθὲς. Ἀπαντήσατε παραλαβὴν. — Γ. Ρ. Σῆρον. Μέρος παραγγέλιας σας ἀπεστάλη καὶ ἐγράψαμεν ὑμῖν λεπτομερείας. — Α. Δ. Κάρρον. Σᾶς ἐνεγράψαμεν συνδρομητὴν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου, ἀποστελλάντες ἐν ταύτῃ φύλλῳ. Συνδρομὴ ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. — Ν. Κ. Σῆρον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ὑμεῖς ἔχετε δίκαιον. Σᾶς γράφομεν. — Α. Δ. Κάρρον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Σᾶς ἀπηντήσαμεν ταχυδρομικῶς ἐν λεπτομερείᾳ. — Κ. Π. Ο. Κέρκυραν. Αἰνίγματα καὶ λύσεις ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς. — Κ. Μ. Πάτρας. Σᾶς παρακαλῶ ἐνθουσιάζεσθε μας. — Γ. Α. Κ. Ὀλτανιτζάν. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν πολὺ καὶ σᾶς γράφομεν ταχυδρομικῶς. — Α. Ε. Φάρασαλα. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη, καὶ ἠπόρησα δια γραφόμενα. Ταχυδρομικῶς θὰ λάβητε λεπτομερῶς ἀπάντησιν. — Γ. Π. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη, ὑπομονὴν ἔχομεν ἀρετήν, ὥστε φροντίσατε ἤδη ταχεῖαν ἀποστολὴν ἐμβάσματός σας, διότι ἔχομεν πολλὰς δαπάνας καὶ μᾶς ὑποχρεῖτε. — Ν. Κ. Γ. Κων/πολιν. Παρακαλοῦμεν ἐπιταχύνετε ἀποστολὴν ἐμβάσματός σας. Προθεσμίᾳ ἐληξεν. — Κ. Α. Ναύπακτον. Ἀναμένομεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καὶ ἀποροῦμεν ἐπὶ βραδύτητι. Ἀπαντήσατε μὲ ἐπιστροφὴν ταχυδρομείου. — Δ. Χ. Βουκουρεστίον. Ἐμβασμὰ σας εἰσέτι δὲν ἐλάβομεν. Περιμένομεν τάχιστα, διότι ἔχομεν ἀνάγκην. — Μ. Κ. Σμύρνην. Εἰσέτι δὲν ἐλάβομεν, ἀπαντήσατε.

Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΔΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

Ἐκδιδόμενη ὑπὸ ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Ἐκ τῆς ἐκδόσεως ταύτης, ἥτις τυχοῦσα μεγίστης κυκλοφορίας ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς εὐπρόσδεκτος πανταχοῦ τοῦ Πανελληνίου, ὑπελείφθησαν ἀντίτυπα τινὰ ἐπὶ ἀρίστου καὶ πολυτελοῦς χαρτοῦ.

Θέλοντες δὲ νὰ παρέξωμεν τὴν ἐξαιρετικὴν εὐκολίαν εἰς τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως», οἵτινες ἤθελον τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πολυτιμοτάτου τούτου χειμηλίου, λίαν δὲ ἀναγκαίου διὰ πάντα ἀνεξαιρέτως Ἕλληνα,

Ἀναλαμβάνομεν τὴν προμήθειαν καὶ ἀποστολὴν εἴτε ὁλοκλήρου τοῦ σώματος ἀντὶ

Δραχμῶν μόνον τριάκοντα

διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἑσωτερικῷ,

Φράγκων δὲ χρυσῶν τριάκοντα

διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

εἴτε κατὰ φυλλάδια ἀντὶ

λεπτῶν ἐνενητήκοντα ἕκαστον

διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἑσωτερικῷ,

Φράγκου δὲ χρυσοῦ ἐνός

διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

Εἰς τοὺς ἐμβόζοντας ὅθεν ἡμῖν τὸ ἀντίτυπον κ. κ. Συνδρομητὰς μας, ἀποστελλομεν ἀμέσως ταχυδρομικῶς ἐπὶ συστάσει, καὶ ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην, εἴτε ὁλοκλήρου τὸ σῶμα τοῦ πολυτιμοτάτου τούτου συγγράμματος τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, εἴτε κατὰ φυλλάδια, ὧν ἡ διανομὴ ἀρξῆται ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου τρέχ. ἔτους.

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Φύσεως».

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ἐκδόσις καλλιτεχνικὴ εἰς μέγα 8^{ov}.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Π. ΦΕΡΜΠΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Θ. ΛΙΒΕΡΙΟΣ

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ ἐκδοθῶσι τὰ ἐξῆς ἔργα :

Ρωδύρος ὁ Κατακτητὴς . . . μετ' εἰκόνων	45
Ὁ Μεσημβρινὸς Ἄστηρ	63
Ὁ Σανσελλῶρ	58
Νῆσος ἐπὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ	31
Ὁ Λαχνός μετ' εἰκόνων	42

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν 5 ἀνωτέρω ἔργων τοῦ 1892.

Διὰ μὲν τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Δρ. 20

Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. 25

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν ἐγγυωμένοις τὴν ἀνελλιπῆ κατὰ Σάββατον ἀποστολὴν τῶν ἐκδιδόμενων τευχῶν, ἄνευ προσθήκης ταχυδρομικῶν τελῶν.

Ὁ πληρῶνον δραχ. 6 θὰ λαμβάνῃ 10 τεύχη.

Πᾶσα παραγγελία δεῖν νὰ συνοδεύηται καὶ ὑπὸ τοῦ ἀντιτύμου αὐτῆς.